

De les que couen

Abatuts. L'Olot encaixa a Reus (3-0) una de les derrotes més dures des que és a la categoria. Els garrotxins van ser dèbils a les dues àrees

Sana intenta aturar a Jaume en una acció del partit d'ahir a Reus Foto: JOSÉ CARLOS LEÓN.

Les sensacions positives s'han convertit en negatives, i si abans els bons resultats no arribaven, ara encara menys. L'Olot es va endur tres gols del camp del Reus Deportiu, un sac d'aquells que pesen i que porten incorporada una reflexió. La seva intenció era competir, però, a l'hora de la veritat, l'equip de Rodri es va empetitir contra un dels grans rivals del grup tercer de segona B. I va pecar de mals ja coneguts fins ara: es va deixar fer massa mal en defensa i no en va generar en atac.

El domini olotí dels primers instants del partit va ser un miratge. El Reus va trigar dotze minuts a avisar Wilfred. A partir d'un xut des de fora de l'àrea de Jaume Delgado, el conjunt de Natxo González va

agafar les regnes del partit. I de quina manera. Va arribar a acumular fins a sis córners en menys de mitja hora que van deixar l'Olot descol·locat. La defensa olotina va tenir problemes per aturar els atacs reusencs. Wilfred va haver d'intervenir en un altre xut potent de Fran Carbia, i primer Jose i després Prior van evitar l'1-0 posant-se pel mig de la trajectòria de la pilota, que ja buscava porteria.

El reguitzell d'oportunitats roig-i-negres va comportar els pitjors minuts de l'Olot i va ser el prelude del primer gol local. En el minut 32, una centrada de Miguel Marín, procedent de la banda esquerra, va trobar el cap d'Edgar Hernández. Massa sol a dins l'àrea petita, el davanter no va perdonar (1-0).

Maleït penalEl signe del partit va estar a punt de canviar al final de la primera part. Ben pocs centímetres van separar l'Olot de l'empat quan a dos minuts del descans Hèctor Simon va enviar un xut de penal al pal. L'havia provocat Sana, però no va servir per a res. Al contrari, va enfonsar una mica més els ànims d'un equip massa castigat anímicament pel mal començament de lliga.

En aquell moment, la millor notícia va ser el pas pels vestidors. Va servir per aixecar-se i per sortir a la segona part amb els ànims renovats. I, tot i que el Reus va colpejar primer amb una canonada d'Oscar Rico que va desviar Wilfred, l'Olot va disposar de les millors oportunitats per tornar a entrar en el partit. La més clara va ser per a Uri. El refús d'Edgar, després d'un xut de Gato, va anar a parar al cap del menut davanter olotí a dins l'àrea, però la seva rematada va ser massa alta. Ni contra deuEls minuts avançaven, però el resultat no es movia i el Reus tampoc no es veia a prop del 2-0. És més, el conjunt reusenc va arribar a patir per la integritat de la seva victòria quan es va quedar amb un home menys. L'àrbitre va expulsar Fran Carbia amb vermella directa per una dura entrada a Djak Traoré (71'). Just després, Luismi va posar la por als cos dels reusencs amb un bon xut que va aturar Edgar (74'), però, de seguida, els locals van respirar tranquils. En el 77', el central Moyano va rebre una pilota franca al segon pal i la va enviar als fons de la xarxa. Amb el 2-0, el partit ja feia molta pujada i la remuntada es va convertir en impossible quan Ricardo Vaz, de cap, va fer la ferida més grossa amb el 3-0 a set minuts del final.

En el següent matx, l'Olot rep diumenge la visita del Barça (a les 17 h).

Publicat a:

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/894933-de-les-que-couen.html>